

Bruksela, 1 marca 2019 r.
(OR. en)

7036/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0060(NLE)

FRONT 91
COWEB 36

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	28 lutego 2019 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2019) 110 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotyczącej działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Bośni i Hercegowiny

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 110 final.

Załącznik: COM(2019) 110 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.2.2019 r.
COM(2019) 110 final

2019/0060 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotyczącej
działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na
terytorium Bośni i Hercegowiny**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Art. 54 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej¹ stanowi, że Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej może koordynować współpracę operacyjną między państwami członkowskimi i państwami trzecimi w odniesieniu do zarządzania granicami zewnętrznymi. W związku z powyższym Agencja może realizować działania na granicach zewnętrznych z udziałem jednego lub większej liczby państw członkowskich oraz państwa trzeciego sąsiadującego z co najmniej jednym z tych państw członkowskich, pod warunkiem uzyskania zgody tego sąsiadującego państwa trzeciego, w tym na terytorium tego państwa trzeciego.

Zgodnie z art. 54 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1624, jeżeli przewiduje się rozmieszczenie zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej w państwach trzecich do działań, w ramach których członkom zespołów mają zostać przyznane uprawnienia wykonawcze lub jeżeli jest to wymagane w ramach innych działań w państwach trzecich, Unia zawiera z danym państwem trzecim umowę o statusie. Umowa o statusie obejmuje wszelkie aspekty niezbędne do prowadzenia działań. W szczególności określa ona zakres operacji, zakres odpowiedzialności karnej i cywilnej oraz zadania i uprawnienia członków zespołu. Umowa o statusie zapewnia pełne poszanowanie praw podstawowych w czasie tych operacji.

Na podstawie wytycznych negocjacyjnych przyjętych przez Radę Komisja Europejska wynegocjowała z Bośnią i Hercegowiną umowę dotyczącą działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w Bośni i Hercegowinie („umowa o statusie”) mającą na celu ustanowienie ram prawnych, które umożliwią natychmiastowe działanie poprzez ustalenie planów operacyjnych w razie potrzeby szybkiej reakcji. Przepływy migracyjne w regionie są o wiele mniejsze w porównaniu z rokiem 2015 i 2016, jednak sieci przestępczości zorganizowanej szybko dostosowują swoje trasy i metody przemytu nielegalnych migrantów do nowych okoliczności. Od początku 2018 r. Bośnia i Hercegowina boryka się ze zwiększonym napływem migrantów. Dzięki umowie o statusie właściwe organy Bośni i Hercegowiny oraz państw członkowskich UE, koordynowane przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, znajdują się w dużo lepszej sytuacji, umożliwiając szybkie reagowanie na takie okoliczności.

Załączony wniosek dotyczący decyzji Rady stanowi instrument prawny umożliwiający podpisanie umowy o statusie między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną.

W dniu 16 października 2017 r. Komisja otrzymała od Rady upoważnienie do rozpoczęcia negocjacji z Bośnią i Hercegowiną w sprawie umowy o statusie dotyczącej działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Bośni i Hercegowiny.

¹ Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1.

Negocjacje w sprawie umowy o statusie rozpoczęto dnia 9 lipca 2018 r., natomiast druga runda miała miejsce dnia 10 października 2018 r. Umowa o statusie została paraflowana przez szefów zespołów negocjacyjnych.

Komisja uważa, że osiągnięto cele wyznaczone przez Radę w jej wytycznych negocjacyjnych i że umowa o statusie może zostać przyjęta przez Unię.

Państwa członkowskie były informowane o przebiegu negocjacji, zasięgano także ich opinii na forum stosownych grup roboczych Rady.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Obecnie czternaście państw członkowskich związanych jest dwustronnymi umowami z Bośnią i Hercegowiną: przewidziano w nich szereg wspólnych działań, takich jak kontrole graniczne, nadzór, patrolowanie, powroty itp. Wdrożono już także porozumienie robocze między Ministerstwem Bezpieczeństwa Bośni i Hercegowiny a Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej; obejmuje ono w szczególności regularne uczestnictwo przedstawicieli Straży Granicznej Ministerstwa Bezpieczeństwa we wspólnych operacjach koordynowanych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej; występują oni w charakterze obserwatorów na terytorium państw członkowskich, za zgodą poszczególnych przyjmujących państw członkowskich.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Europejski program w zakresie migracji² opiera się na czterech filarach. Jednym z nich jest zarządzanie granicami: obejmuje ono lepsze zarządzanie granicami zewnętrznymi UE, w szczególności w postaci solidarności z państwami członkowskimi usytuowanymi na granicach zewnętrznych oraz zwiększania wydajności przejść granicznych. Wzmocniona kontrola granic Bośni i Hercegowiny wpłynie również pozytywnie na zewnętrzne granice UE, w szczególności na zewnętrzne granice Chorwacji, jak również na granice Bośni i Hercegowiny. Dalsze zwiększanie bezpieczeństwa na granicach zewnętrznych jest ponadto zgodne z Europejską agendą bezpieczeństwa³.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną niniejszego wniosku w sprawie decyzji Rady stanowi art. 77 ust. 2 lit. b) i d) oraz art. 79 ust. 2 lit. c) TFUE w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE.

Zawarcie przez Unię Europejską umowy o statusie jest wyraźnie przewidziane w art. 54 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1624, który stanowi, że jeżeli przewiduje się rozmieszczenie zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej w państwach trzecich do działań, w ramach których członkom zespołów mają zostać przyznane uprawnienia wykonawcze lub jeżeli jest to wymagane w ramach innych działań w państwach trzecich, Unia zawiera z danym państwem trzecim umowę o statusie.

² COM(2015) 240 final.

³ COM(2015) 185 final.

Na podstawie art. 3 ust. 2 TFUE Unia ma m.in. wyłączną kompetencję do zawierania umów międzynarodowych, jeżeli ich zawarcie zostało przewidziane w akcie ustawodawczym Unii. Art. 54 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1624 przewiduje zawarcie umowy o statusie między Unią Europejską a danym państwem trzecim. W związku z tym załączona umowa z Bośnią i Hercegowiną należy do wyłącznej kompetencji Unii Europejskiej.

Na podstawie art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt v) TFUE do zawarcia przedmiotowej umowy konieczna jest zgoda Parlamentu Europejskiego.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Nie dotyczy.

- **Proporcjonalność**

Mając na uwadze, że sieci przestępczości zorganizowanej szybko dostosowują swoje trasy i metody przemytu nielegalnych migrantów, zaangażowanie UE jest niezbędne w celu poprawy kontroli na granicach Bośni i Hercegowiny. Umowa o statusie jest konieczna, ponieważ umożliwia właściwym organom Bośni i Hercegowiny i państw członkowskich UE, koordynowanym przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, szybkie reagowanie na takie ewentualne zmiany sytuacji. Pozwoli ona na rozmieszczenie w Bośni i Hercegowinie zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w przypadku nagłego napływu nielegalnych migrantów.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek jest zgodny z art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE, który przewiduje, że to Rada, po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, przyjmuje decyzje dotyczące umów międzynarodowych. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym wniosku.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy

- **Ocena skutków**

Ocena skutków nie była konieczna do negocjacji umowy o statusie.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Ponieważ będzie to nowa umowa, nie można było przeprowadzić oceny ani kontroli sprawności istniejących instrumentów.

- **Prawa podstawowe**

Umowa o statusie zawiera postanowienia gwarantujące ochronę praw podstawowych osób, których dotyczą działania członków zespołu zaangażowanych w operację koordynowaną przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

Przepisy dotyczące praw podstawowych zostały szczegółowo wyjaśnione w pkt 5 „Elementy fakultatywne”.

4. WPLYW NA BUDŻET

Umowa o statusie nie pociąga za sobą skutków finansowych. Koszty generuje natomiast rozmieszczenie zespołów Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej na podstawie planu operacyjnego i odpowiedniej umowy o udzielenie dotacji; są one pokrywane z budżetu Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja zapewni prawidłowe monitorowanie wdrożenia umowy o statusie.

Bośnia i Hercegowina i Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej razem przeprowadzają ocenę każdej wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy.

W szczególności Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Bośnia i Hercegowina oraz państwa członkowskie uczestniczące w konkretnym działaniu sporządzają sprawozdanie na temat stosowania postanowień umowy, w tym na temat przetwarzania danych osobowych, po zakończeniu każdego z działań.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Zakres umowy

Na mocy przedmiotowej umowy Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej może rozmieścić zespoły Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej wyposażone w uprawnienia wykonawcze na terytorium Bośni i Hercegowiny celem przeprowadzenia wspólnych operacji lub szybkich interwencji na granicy. Umowa nie rozszerza wprawdzie zakresu obowiązywania Umowy między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o readmisji osób przebywających nielegalnie („umowa o readmisji między WE a Bośnią

i Hercegowina⁴), jednak zespoły Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej są także uprawnione, w ramach konkretnych operacji powrotowych, do wspierania Bośni i Hercegowiny w identyfikowaniu osób kierowanych do readmisji do Bośni i Hercegowiny, zgodnie z umową o readmisji między WE a Bośnią i Hercegowiną.

Zespoły Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej mogą być rozmieszczane na terytorium Bośni i Hercegowiny wyłącznie w regionach graniczących z granicami zewnętrznymi UE, a członkowie zespołów dysponują uprawnieniami wykonawczymi na tych obszarach Bośni i Hercegowiny, zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie operacyjnym.

Plan operacyjny

Przed każdą wspólną operacją lub szybką interwencją na granicy konieczne jest uzgodnienie planu operacyjnego między Agencją a Bośnią i Hercegowiną. Plan operacyjny musi także zostać zatwierdzony przez państwo członkowskie lub państwa członkowskie graniczące z obszarem operacyjnym.

Plan ten określa szczegółowo organizacyjne i proceduralne aspekty wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy, w tym opis i ocenę sytuacji, operacyjne cele i zadania, rodzaj wyposażenia technicznego, które ma zostać wykorzystane, plan realizacji, współpracę z innymi państwami trzecimi, innymi agencjami i organami Unii lub organizacjami międzynarodowymi, przepisy dotyczące praw podstawowych, w tym ochrony danych osobowych, koordynację, dowodzenie, kontrolę, komunikację i strukturę sprawozdawczości, ustalenia organizacyjne i logistykę, ocenę i finansowe aspekty wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy.

Zadania i uprawnienia członków zespołu

Zasadniczo zespoły mają prawo do wykonywania zadań i dysponowania uprawnieniami wykonawczymi niezbędnymi do przeprowadzania kontroli granicznej i operacji powrotowych. Przestrzegają przy tym prawodawstwa krajowego Bośni i Hercegowiny.

Zespoły działają na terytorium Bośni i Hercegowiny jedynie na polecenie i w obecności funkcjonariuszy Straży Granicznej lub innych funkcjonariuszy Policji Bośni i Hercegowiny.

Członkowie zespołu noszą, w stosownych przypadkach, własne umundurowanie, a na nim widoczny identyfikator oraz niebieską opaskę z insygniami Unii Europejskiej i Agencji. Ponadto posiadają przy sobie dokument akredytacyjny w celu ułatwienia jednoznacznej identyfikacji przez organy krajowe Bośni i Hercegowiny.

Członkowie zespołu mogą nosić broń służbową, amunicję i sprzęt w zakresie, w jakim są do tego upoważnieni na mocy przepisów krajowych swojego państwa oraz przepisów Bośni i Hercegowiny. Straż Graniczna Bośni i Hercegowiny informuje wcześniej Agencję o dopuszczalnych rodzajach broni służbowej, amunicji i sprzętu oraz o warunkach ich użycia. Agencja przekazuje wcześniej Straży Granicznej Bośni i Hercegowiny wykaz broni służbowej członków zespołu (rodzaj i numer seryjny broni; rodzaj i ilości amunicji).

Członkowie zespołu mogą używać siły, w tym broni służbowej, amunicji i sprzętu, za zgodą swojego państwa oraz Straży Granicznej Bośni i Hercegowiny, w obecności funkcjonariuszy

⁴ Dz.U. L 334 z 19.12.2007, s. 66.

Straży Granicznej lub innych właściwych funkcjonariuszy Bośni i Hercegowiny oraz zgodnie z prawem krajowym Bośni i Hercegowiny. Straż Graniczna Bośni i Hercegowiny może upoważnić członków zespołu do użycia siły również w przypadku nieobecności jej funkcjonariuszy.

Bośnia i Hercegowina może na wniosek członków zespołu przekazywać im istotne informacje znajdujące się w krajowych bazach danych, jeżeli jest to konieczne do osiągnięcia celów operacyjnych.

Przywileje i immunitety członków zespołu

Członkowie zespołu korzystają z immunitetu od jurysdykcji karnej Bośni i Hercegowiny w odniesieniu do wszystkich działań wykonywanych podczas pełnienia obowiązków służbowych („na służbie”); immunitet ten nie obejmuje natomiast czynów popełnionych „poza służbą”.

W planie operacyjnym określa się dokładnie działania wyłączone spod jurysdykcji karnej Bośni i Hercegowiny.

W przypadku zarzutu popełnienia przestępstwa przez członka zespołu Dyrektor Wykonawczy Agencji, przed wszczęciem postępowania sądowego, wydaje w trybie pilnym dokument poświadczający, czy działanie, o którym mowa, zostało podjęte podczas pełnienia obowiązków służbowych. Dyrektor Wykonawczy Agencji podejmuje decyzję w tej sprawie po dokładnym rozważeniu wszelkich oświadczeń złożonych przez właściwy organ państwa członkowskiego, który wysłał funkcjonariusza straży granicznej lub innego właściwego członka personelu, oraz przez właściwe organy Bośni i Hercegowiny.

Przywileje przyznane członkom zespołu i immunitet od jurysdykcji karnej Bośni i Hercegowiny nie wyłączają ich spod jurysdykcji rodzimego państwa członkowskiego.

Podobny system ma zastosowanie do ustalenia odpowiedzialności cywilnej lub administracyjnej członków zespołu.

Immunitet członków zespołu od jurysdykcji Bośni i Hercegowiny może zostać uchylony przez państwo członkowskie, które wysłało danego funkcjonariusza straży granicznej lub innego właściwego członka personelu. Uchylenie takie musi zawsze być jednoznacznie wyrażone.

Umowa przewiduje mechanizm pozwalający na kompensację szkód. Mechanizm odszkodowawczy opiera się na art. 42 rozporządzenia (UE) 2016/1624 w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Jeżeli szkoda została wyrządzona przez członka zespołu „na służbie”, odpowiedzialność ponosi Bośnia i Hercegowina. Jeżeli szkoda została wyrządzona „na służbie” przez członka zespołu z uczestniczącego państwa członkowskiego wskutek rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów lub jeżeli czyn został popełniony „poza służbą”, Bośnia i Hercegowina może zażądać za pośrednictwem Dyrektora Wykonawczego Agencji wypłacenia odszkodowania przez dane uczestniczące państwo członkowskie. Jeżeli szkodę wyrządza pracownik Agencji, Bośnia i Hercegowina może wystąpić o wypłacenie odszkodowania przez Agencję.

W stosunku do członków zespołu nie mogą być podjęte żadne środki egzekucyjne z wyjątkiem przypadków, w których wszczęto przeciwko nim postępowanie karne lub cywilne niepowiązane z ich obowiązkami służbowymi.

Mienie członków zespołu niezbędne do wykonywania obowiązków służbowych nie podlega zajęciu. W postępowaniu cywilnym członkowie zespołu nie podlegają ograniczeniu wolności osobistej ani innym środkom przymusu.

Członkowie zespołu są zwolnieni z podlegania przepisom dotyczącym zabezpieczenia społecznego obowiązującym w Bośni i Hercegowinie w odniesieniu do usług świadczonych na rzecz Agencji. Są oni ponadto zwolnieni w Bośni i Hercegowinie z wszelkich form opodatkowania dochodów i wynagrodzenia wypłacanych im przez Agencję lub ich państwa członkowskie, a także wszelkich innych dochodów pochodzących spoza Bośni i Hercegowiny.

Organy Bośni i Hercegowiny zezwalają na przywóz i wywóz przedmiotów przeznaczonych do osobistego użytku członków zespołu i przyznają zwolnienie z wszelkich cel, podatków oraz innych opłat i należności (z wyjątkiem należności za przechowywanie, przewóz i podobne usługi) w odniesieniu do takich przedmiotów.

Osobisty bagaż członków zespołu podlega kontroli tylko w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że zawiera on przedmioty, które nie są przeznaczone do osobistego użytku członków zespołu, lub przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony na podstawie przepisów Bośni i Hercegowiny lub które podlegają jej przepisom w zakresie kwarantanny. Kontrola takiego bagażu osobistego jest przeprowadzana jedynie w obecności zainteresowanego członka / zainteresowanych członków zespołu lub upoważnionego przedstawiciela Agencji.

Dokumenty, korespondencja i mienie członków zespołu są nietykalne, z wyjątkiem sytuacji przedsięwzięcia środków egzekucyjnych.

Właściwe organy Bośni mogą zobowiązać członków zespołu występujących w charakterze świadków do przedstawienia dowodów, z pełnym poszanowaniem postanowień dotyczących immunitetu od jurysdykcji karnej, cywilnej i administracyjnej.

Dokument akredytacyjny

Agencja, we współpracy z Bośnią i Hercegowiną wystawia członkom zespołu dokument akredytacyjny, który umożliwia organom Bośni i Hercegowiny stwierdzenie ich tożsamości i stanowi dowód, że posiadacz dokumentu jest uprawniony do wykonywania zadań i korzystania z uprawnień, o których mowa w umowie oraz w planie operacyjnym. Dokument akredytacyjny, w połączeniu z ważnym dokumentem podróży, umożliwia danemu członkowi zespołu wjazd do Bośni i Hercegowiny, bez konieczności posiadania wizy lub wcześniejszego zezwolenia; dokument akredytacyjny jest zwracany Agencji po zakończeniu działania.

Prawa podstawowe

Wykonując swoje zadania i korzystając ze swoich uprawnień, członkowie zespołu w pełni respektują podstawowe prawa i wolności, w tym prawo dostępu do procedur azytowych, godność człowieka, zakaz tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania, prawo do wolności, zasadę *non-refoulement* i zakaz wydaleń zbiorowych, prawa dziecka i prawo do

poszanowania życia prywatnego i rodzinnego. Nie mogą oni dyskryminować osób z żadnych względów, w tym ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Wszelkie działania godzące w podstawowe prawa i wolności muszą być proporcjonalne do celu takich działań i szanować istotę tych podstawowych praw i wolności.

Każda ze Stron musi posiadać mechanizm skargowy służący do rozpatrywania zarzutów dotyczących naruszenia praw podstawowych przez jej personel. Agencja ustanowiła mechanizm skargowy, o którym mowa w art. 72 rozporządzenia (UE) 2016/1624 w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, spełniając w związku z tym ten obowiązek. Rzecznicy Praw Obywatelskich Bośni i Hercegowiny („Instytucja Rzecznika Praw Obywatelskich Bośni i Hercegowiny”) mogą zająć się takimi zarzutami, z wyjątkiem sytuacji, gdy Bośnia i Hercegowina zdecyduje o ustanowieniu mechanizmu specjalnie powołanego do rozpatrywania skarg złożonych na mocy przedmiotowej umowy.

Przetwarzanie danych osobowych

Członkowie zespołu przetwarzają dane osobowe w razie konieczności i w sposób proporcjonalny, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do Agencji i państw członkowskich UE. Przetwarzanie danych osobowych przez organy Bośni i Hercegowiny podlega przepisom jej prawa krajowego.

Agencja, uczestniczące państwa członkowskie oraz organy Bośni i Hercegowiny sporządzają wspólne sprawozdanie na temat przetwarzania danych osobowych przez członków zespołu po zakończeniu każdego działania. Sprawozdanie to przekazywane jest urzędnikowi ds. praw podstawowych i inspektorowi ochrony danych Agencji, a także właściwym organom Bośni i Hercegowiny. Urzędnik ds. praw podstawowych i inspektor ochrony danych Agencji podlegają Dyrektorowi Wykonawczemu Agencji.

Zawieszenie i zakończenie działania

Zarówno Agencja, jak i Straż Graniczna Bośni i Hercegowiny mogą zawiesić lub zakończyć działanie, jeżeli uznają, że postanowienia umowy lub planu operacyjnego nie są przestrzegane przez drugą stronę.

Spory i interpretacja

Wszystkie kwestie zaistniałe w związku ze stosowaniem niniejszego porozumienia są rozpatrywane wspólnie przez przedstawicieli Straży Granicznej Bośni i Hercegowiny oraz przedstawicieli Agencji, którzy konsultują się z państwem członkowskim lub państwami członkowskimi sąsiadującymi z Bośnią i Hercegowiną.

W przypadku braku wcześniejszego rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania przedmiotowej umowy rozstrzygane są wyłącznie w drodze negocjacji pomiędzy Bośnią i Hercegowiną a Komisją Europejską, która zasięga opinii wszystkich państw członkowskich sąsiadujących z Bośnią i Hercegowiną.

Wspólne deklaracje

Obie strony przyjmują do wiadomości, że Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej będzie wspierać Bośnię i Hercegowinę w skutecznej kontroli jej granic z każdym państwem niebędącym członkiem Unii Europejskiej za pomocą innych środków niż

w drodze oddelegowania zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej wyposażonych w uprawnienia wykonawcze.

We wspólnej deklaracji do umowy uwzględniono fakt włączenia Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotyczącej działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Bośni i Hercegowiny

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i d) oraz art. 79 ust. 2 lit. c), w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego⁵,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 54 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624⁶ stanowi, że jeżeli przewiduje się rozmieszczenie zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej w państwach trzecich celem przeprowadzania działań, na potrzeby których członkowie zespołów dysponują uprawnieniami wykonawczymi lub jeżeli jest to wymagane w ramach innych działań w państwach trzecich, Unia zawiera z danym państwem trzecim umowę o statusie. Umowa ta powinna objąć wszelkie aspekty niezbędne do przeprowadzenia działań.
- (2) Zgodnie z decyzją Rady 2019/XXX z dnia [...] r. Umowa między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotycząca działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Bośni i Hercegowiny („umowa”) została podpisana przez [...], dnia [...], z zastrzeżeniem jej zawarcia.
- (3) Na mocy umowy zespoły Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej mogą, zgodnie z planem operacyjnym, zostać szybko rozmieszczone na terytorium Bośni i Hercegowiny, reagować na aktualne przesunięcie przepływów migracyjnych w kierunku wybrzeża oraz pomagać w zarządzaniu granicami zewnętrznymi i zwalczaniu przemytu nielegalnych migrantów.

⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

- (4) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE⁷; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (5) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁸; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (7) Należy zatem zatwierdzić umowę w imieniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się, w imieniu Unii Europejskiej, umowę między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotyczącą działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Bośni i Hercegowiny („umowa”).

Tekst umowy zostaje dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę uprawnioną do dokonania w imieniu Unii Europejskiej powiadomienia, o którym mowa w art. 11 ust. 2 umowy, w celu wyrażenia zgody Unii Europejskiej na związanie się postanowieniami umowy.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

⁷ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁸ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).